

ननु भोक्तुर्विक्रियावतः कथं शाश्वतत्वमित्याशंक्याह अथवेति अविद्यासहितास्ते अष्टादशगुणाभोग्या एव भोक्तुरपि अविद्यासंहतत्वात्पारार्थमस्ति अतः सोऽपि भोग्यवर्गेतर्जत इत्यर्थः शरीरिणां चिदात्मनां यस्यानुभवस्यार्थं भोक्ताभोग्यमिच्छति स सर्वशेषी परमप्रेमास्पदं तस्यैवैतेष्टादशभोग्याः बहुत्वं भोक्तृभेदकतानुभवभेदाभिप्रायं शरीरिणामितिकर्मणिषष्ठी भोक्तादयोऽनुभवाश्रिता अस्यानुभवस्य सत्त्वे प्रमाणमाह तद्वियोगे हीति यतोऽनुभवाभावे सा विद्यास्तेन संति प्रमात्रादिभावाभावसाधकस्यानुभवस्याभावे प्रमात्रादय एव न सिद्ध्यन्त्यतः सप्रसिद्धतर इत्यर्थः यथोक्तं वार्तिके प्रमाणमप्रमाणं च प्रमाभावस्तथैव च यदाश्रिताः प्रवर्तन्ते तदा संभावना कुत इति अप्रमाणं मातृमेयात्मकं ॥ २९ ॥ नन्वनुभवोऽपि न प्रमादास्पदं दुःखानुभवस्यापि प्रार्थ्यत्वापत्तेरित्यत आह तथेति सन्निपातः एकीभावः शरीरं स्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विविधं एकोऽनुभवः शरीरिणा भोक्ता सह दशचाष्टौ चेत्यष्टादशपूर्वोक्ता गुणाः उष्मणा जाठराग्निना सह विंशो विंशतेर्गणः अयं कृत्स्नोऽपि पांचभौतिकः संघातः अत्रानुभवस्य धीदृष्टिरूपत्वं दृष्टिदृष्टिमतोर्भेदं च विवक्षित्वा संघातमध्ये पाठः तेन दृष्टिरूपोऽनुभवः क्षेत्रज्ञ इति शंकां परास्य यो मातृमानमेयप्रमाणानां तदाभासानां तदभावानां च प्रकाशको योऽखंडसंविद्रूपोऽनुभवः स क्षेत्रज्ञ इति स्थितं ॥ ३० ॥ अस्यैव देहे प्रवेशादिकमाह

अथ वा स शरीरास्ते गुणाः सर्वे शरीरिणां ॥ संश्रितास्तद्वियोगे हि स शरीरानसंतिते ॥ २९ ॥ अथ वा सन्निपातोऽयं शरीरं पांचभौतिकं ॥ एकश्च दशचाष्टौ च गुणाः सह शरीरिणा ॥ उष्मणा सह विंशो वा संघातः पांचभौतिकः ॥ ३० ॥ महान्संधारयत्येतच्छरीरं वायुना सह ॥ तस्य प्रभावयुक्तस्य निमित्तं देहभेदेन ॥ ३१ ॥ यथैवोत्पद्यते किंचित्पंचत्वं गच्छते तथा ॥ पुण्यपापविनाशांते पुण्यपापसमीरितः ॥ देहं विशतिकालेन ततोऽयं कर्मसंभवं ॥ ३२ ॥ हित्वा हित्वा त्वयं प्रैति देहाद्देहं कृताश्रयः ॥ कालसंचोदितः क्षेत्री विशीर्णाद्वा गृहाद्गृहं ॥ ३३ ॥ तत्र नैवानुत्पद्यते प्राज्ञानि श्रितनिश्चयाः ॥ रूपणास्त्वनुत्पद्यते जनाः संबंधदर्शिनः ॥ ३४ ॥

महानित्यादिना महान् एकविंशतितमः उक्तविधोऽनुभवः वायुना प्राणेन उपकरणेन सह शरीरं विंशात्मकं क्षेत्रं धारयति ननु तत्प्राणेन प्रपन्न उदतिष्ठति प्राणस्यैव मुख्यं शरीरधारकत्वमुच्यत इत्याशंक्याह तस्येति तस्य महतः निमित्तं उपकरणं देहभेदेन देहनाशे यथा घटनाशे मुद्गरो निमित्तमात्रं भेत्ता तु पुरुष एव महानेव धारयति तदेहस्य वायुस्तु निमित्तमात्रं निमित्तमात्रपरतया च श्रुतिरप्युपपन्नैवेति न कश्चिद्दोषः तथा च श्रुत्यंतरं न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन इतरेण तु जीवति यस्मिन्नेतावुपाश्रिता इति प्रभावयुक्तस्येत्यनेन अपाणिपादो जवनोऽपहीता पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः स वेत्ति वेद्यं ननु तस्यास्ति वेत्ता तमाहुरप्यं पुरुषं महान्तं परास्य शक्तिर्बिंबैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेत्यादि श्रुत्यर्थो दर्शितः ॥ ३१ ॥ एवं प्रविष्टस्य देहनाशोत्पत्ती अनुनाशोत्पत्ती अपि स्त इत्याह यथैवेति सार्धेन यथैव किंचित् घटादिकमुत्पद्यते न श्यति च तथैवायं प्रारब्धपुण्यपापविनाशांते पंचत्वं गच्छति संचितपुण्यपापाभ्यां समीरितः कालेन देहदेहांतरं विशति ॥ ३२ ॥ कृताश्रयः अविद्याकामकर्मभिर्निष्पादित देहांतरः वाशब्द इवार्थे ॥ ३३ ॥ तत्र देहसंबंधकृते मरणादौ सति संबंधदर्शिनः आत्मनोऽनात्मना देहपुत्रादिना संबंधं वस्तुतोऽविद्यमानमपि भ्रांत्या पश्यंतः ॥ ३४ ॥